

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentaria Ac Disputationes In Primam Partem Divi Thomae

Cvm Variis Indicibus

De Deo Effectore, Creaturarvm Omnium Tractatus II. De Opere Sex
Diervm, Ac Tertivs De Anima

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1622

Index Rervm Notabilium, Qvæ In Hoc Tractatu Continentvr.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93575](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93575)

INDEX RERVM NOTABILIVM, QVÆ IN HOC TRACTATV CONTINENTVR.

A.

Abstractio.

1. **A**bstractio intellectus quid sit, & quomodo fit. lib. 1. c. 3. n. 19. & 20
2. Per abstractionem intellectus, an verò per conceptum comparativum reddantur res universales. ibid. late à num. 21
3. Abstractiva cognitio in sensu interno reperitur. lib. 3. cap. 12. n. 6. In externo saltem diuinitus dari potest. ibid. num. 5

Accidens.

1. Accidens ne an substantia prius à nostro intellectu concipiatur. lib. 4. c. 4. n. 5. & 6
2. Accidentium cognitio qualiter ad cognitionem substantiæ inferuat. ibid. n. 7

Actio.

1. Actio vitalis an necessariò immanens. lib. 1. c. 4. num. 13
2. Actiones immanentes in duplici differentia quarum qualibet vitalis esse potest. ibid.
3. Actioni vitali non repugnat fieri per qualitates elementares. ibid. num. 14
4. Actio vitalis & non vitalis circa eundem terminum a se sint eiusdem speciei. ibid. n. 16
5. Actio vitalis elici nequit à potentia separata. libro 2. cap. 1. n. 8
6. Actio immanens, à transeunte in quo differat. lib. 3. cap. 5. n. 24. & 25
7. Actio omnis est productiva termini. lib. 3. cap. 5. num. 4

Operatio.

Actus.

1. Actum esse primum dupliciter intelligi potest. lib. 1. cap. 4. n. 5. Anima est actus primus. ibid. n. 4
2. Actus quomodo per obiecta specificentur. lib. 2. cap. 2. num. 15
3. Actus speciei distincti ab eadem potentia elici possunt. ibid. num. 17
4. Actum cognoscendi ab specie vel potentia qui non distinguant. lib. 3. cap. 3. num. 1. Ab utraque re ipsa, differre verior & communior sententia. ibid. a num. 2
5. Plures actus eiusdem speciei quomodo possint simul in eadem potentia consistere. lib. 3. cap. 6. num. 8
6. Actus suos vel etiam voluntatis quomodo intellectus in hac vita cognoscat. lib. 4. cap. 5. n. 3
7. Actus appetitus cur dicantur passionibus. libro 5 cap. 5. num. 1

Admiratio.

1. Admiratio & gaudium qua ratione causentur. lib. 5. cap. 5. n. 13

Alimentum.

1. Alimentum quòtuplìter dicatur. lib. 2. cap. 4. num. 2
2. Primum alimentum quid, & quomodo in cibum & potum partiatur. ibid. num. 2. & 3
3. Alimentum non effectiue, sed materialiter alit. num. 5
4. Alimentum vltimum est sanguis in venis decoctus. ibid. n. 6. Qui alimentum medium. ibid.

5. Alimentum quomodo obiectum potentie vegetatiue. ibid. num. 8

6. A conuersione alimenti in substantiam suam an possint aliquando viuentia cessare. lib. 2. c. 6. à num. 3

Angelus.

1. Angelorum cognitio non ita accommodè nos ad cognitionem Dei perducit, ac propria animæ cognitio in proximo tractatus. num. 2
2. Angelus cur nequeat informare corpus. libro 1. cap. 12. num. 17. Cur sibi similem non generet. libro 2. cap. num. 8
3. De Angelis quantum in hac vita notitiam habere possit intellectus humanus. lib. 4. cap. 6. n. 4. & sequentibus
4. De Angelis cur minus, quàm de Deo naturaliter cognoscamus. ibid. num. 5
5. Angelos an, & quomodo cognoscat anima separata. lib. 6. cap. 6. à num. 2
6. Angeli an species infundant animæ separata, vel Deus ipse immediatè. lib. 6. c. 7. n. 6

Anima in communi.

1. Animæ duplex definitio ex Aristotele expenditur. lib. 1. cap. 1. num. 1
2. Anima est forma substantialis, & actus primus materiae. ibid. num. 4. non accidens, aut accidentium harmonia. num. 10
3. Anima essentialiter est vera & substantialis forma. nu. 8. & 9. an forma informans vel tantum assilens. num. 12. & 13
4. Anima tantum assilens, an forma dici possit. ibid. num. 14
5. Anima cuius corporis forma sit. lib. 1. cap. 2. late à num. 1
6. Ab anima an proueniat organizatio materiae. Vide *Organizatio.*
7. Animarum alia indiuisibiles, alia scilicet. lib. 1. cap. 2. num. 16
8. Animæ diuisibiles habent partes heterogeneas pro varietate organorum. lib. 1. cap. 2. num. 19. 20. & 21
9. Anima quo sensu dicatur actus corporis organici. ibid. num. 25
10. De ratione animæ an sit, esse semper in aliquo actu secundo, nec ne? eodem cap. 2. à n. 37
11. Anima perfectius ab operatione cessat, quàm reliquæ formæ non viuentes. num. 40. & 41
12. Anima an rectè definiatur principium primum nutritiæ, sentiendi, intelligendi, & loco mouendi. lib. 1. cap. 3. à n. 2
13. Posterior hæc animæ definitio quomodo differat à priori. ibid. à num. 7. An & quomodo vna per alteram demonstretur? late à num. 13
14. De ratione animæ est quod sit forma corporis, principium actionum vitalium. lib. 1. c. 4. à n. 4
15. Animæ ratio in vegetantem, sensitivam, & rationalem rectè quadrat. ibid.
16. Anima vegetans, sensitiva, & rationalis quomodo inter se separabiles sint. lib. 1. c. 5. n. 1. & sequentibus. Quomodo inter se ordinentur? à n. 4
17. Animæ partitio siue in tria dicta membra, ut res, an sola ratione distincta. lib. 1. c. 6. n. 13. & 14
18. Ani-

SVAREZ
de Angelis, op.
in 6. d. rum. et
anima.

D.V.

INDEX RERUM.

18. Animarum tres tantum sunt gradus, nec plures, nec pauciores. lib. 1. c. 7. à num. 3
19. Animarum non quilibet gradus est æquè vniuersalis. ibid. num. 7
20. Cum plures sint potentia cur non item animæ. ibid. num. 8. & 9
21. Animarum diuisio Platonica qualis in concupiscibilem, irascibilem, & rationalem. eod. c. 7. n. 15
22. Animæ diuisio in vegetatiuam & sensitiuam vniuoca est. lib. 1. cap. 8. num. 1. An etiam in rationem duplex opinio extrema à num. 2. Vera resolutio affirmans num. 7. & sequentib.
23. Animæ diuisio prædicta an sit generis in species, vel qualis sit. ibid. à num. 16
24. Anima diuisibilis & extensa tota totam informat materiam, & pars partem. lib. 1. c. 14. n. 2
25. Anima indiuisibilis omnis & sola, est tota in tota materia, & tota in qualibet eius parte. ib. n. 9. Vide verbo *Viuens*.
26. Anima indiuisibilis an moueatur ad motum solius brachij, vel pedis. lib. 1. c. 14. n. 10
27. Animarum successio in vtero qualis. lib. 2. c. 7. num. 5. 6. & 7

Animarationalis.

1. Animæ rationalis cognitio accommodatius quam Angelorum, ad Dei nos cognitionem perducit. in procemio num. 2
2. De anima differenter tractat Philosophus ac Theologus. ibid. num. 4
3. Anima rationalis quid significet. lib. 1. in præludio. Dari animam rationalem, fundamentum est totius Theologiæ, ac vitæ Christianæ. ibid.
4. Anima rationalis & est actus corporis, & principium vitalium operationum. lib. 1. cap. 1. n. 1
5. Anima rationalis separari nequit à sentiente & vegetante. lib. 1. cap. 5. nu. 2. Illa tamen à rationali separantur. ibid. n. 2. & 3
6. Animam rationalem esse veram corporis formam, fide constat. lib. 1. c. 8. n. 4. vniuocè conuenit cum reliquis in ratione animæ. ib. à n. 7
7. Anima rationalis non est corporea constans physice materiæ, capaci quantitatis. lib. 1. c. 9. n. 2 nec materia per quantitatem extensa. n. 3
8. Animam hominis immortalem esse, sed tamen corpoream, qui dixerint. ibid. num. 4. & 5
9. Animam hominis spiritualem esse iuxta principia fidei constat. lib. 1. c. 9. n. 8. & sequentib. Item secundum rectam rationem. ib. latissimè à n. 13
10. Animam hominis non extingui cum corpore fide constat. lib. 1. cap. 10. à num. 1. Imò perpetuò esse duraturam. ibid. à num. 4
11. Animam rationalem de se, & ab intrinseco incorruptibilem esse fide constat. ibid. latè à n. 9
12. Animæ immortalitatem plures antiqui Philosophi agnouerunt. eod. cap. 10. à num. 13
13. Animæ immortalitas ratione naturali demonstratur. ibid. à num. 16
14. Anima separata, etiam si foret ex aliqua materia composita, esset nihilominus incorruptibilis. eod. cap. 10. à nu. 26
15. Animæ immortalitatem rationes morales vt demonstrant. ibid. à num. 19
16. Circa animæ immortalitatem non errasse Aristotelem latè probatur. lib. 1. cap. 11. à n. 6
17. Animam, si habeat operationem propriam, separabilem esse, quo sensu verum, & Aristotelicum. ibid. à num. 11
18. Animam rationalem non esse veram corporis formam qui docuerint. lib. 1. c. 12. n. 1
19. Animam rationalem esse veram corporis formam de fide esse latè ostenditur. ibid. à num. 4. demonstratur ratione naturali à num. 8. Imò hoc ipsum demonstrat Aristoteles. n. 16
20. Anima rationalis est entitatie indiuisibilis. libro 1. cap. 13. numer. 1. Est tota in toto, & tota in

- quavis parte corporis. lib. 1. cap. 14. numer. 9
21. Anima rationalis an moueatur, moto vel solo brachio, vel pede. ibid. num. 10
22. Animam ex natura sua esse similem rebus per eam cognitis vetus quorundam opinatio rejicitur. lib. 1. cap. 2. num. 1
23. Animas rerum speciebus consignatas fuisse ante corporum informationem error Platonis rejicitur. ibid. num. 2
24. Anima quomodo se in hac vita cognoscat. lib. 4. cap. 5. num. 5
25. Anima etiam in corpore partialiter subsistit. lib. 6. cap. 1. n. 2

Animæ separata.

1. Anima separata etiam si admittatur ex aliquali materia consistere, esset adhuc corruptibilis. lib. 1. cap. 10. à num. 26
2. Animæ separata, & coniuncta eadem est existentia. lib. 6. cap. 1. numer. 1. & eadem subsistentia. num. 2. & 3
3. Anima per separationem, solum essendi modum immutat, non substantiam. ibid.
4. Animæ separatio est mutatio à modo positiui vnionis in priuationem illius. num. 4
5. Anima separata non magis persona, quam coniuncta. num. 5
6. Anima reunita eundem quem antea modum essendi sortietur. num. 6
7. Anima separata nullam potest naturaliter circa corpora actionem elicere. lib. 6. cap. 2. num. 3. supernaturaliter potest. ibid.
8. Animæ separata sunt in loco, etsi non eo modo quo res corporales. ibid. n. 4
9. Anima separata non est in loco per actionem vel passionem, nec per applicationem virtutis ad agendum vel patiendum. eod. cap. 2. num. 5. Sed per præsentiam tantum suæ substantiæ motu locali acquisibilem & amabilem. n. 6
10. Anima separata localiter mouetur dum præsentiam mutat. n. 7. Non necessariò ab alio deferretur, sed sese ipsa mouet. n. 8. & 9
11. Anima separata an moueatur transeundo ab extremo ad extremum sine medio: in instanti, an in tempore. eod. num. 9. remissive.
12. In anima separata tres tantum remanent facultates: intellectus, voluntas & potentia sui motiua. lib. 6. cap. 3. n. 1
13. In anima separata remanent ex natura sua omnes species & habitus intellectus & voluntatis quos in hac vita acquirunt. ibid. num. 2. De facto tamen non omnes permanent. ibid.
14. In animâ separata non manent species aut habitus qui erant in portione inferiori. eod. c. 3. n. 3
15. Anima separata potest intelligere, & amare. ibidem num. 4. & 5
16. Anima separata, ex natura sua, est receptiua specierum intelligibilium de nouo. lib. 6. c. 4. nu. 1. Non eas ab obiectis medio intellectu agente. n. 2. sed immediate à Deo authore naturæ à n. 3
17. Anima separata sese ipsam quidditatie & intuitiue cognoscit. lib. 6. c. 5. n. 1. an per suam ipsius substantiâ, vel per species superadditas. ib. à n. 2
18. Anima separata per suam ipsius naturam, vel etiam per cognitionem aliarum creaturarum, Deum naturaliter cognoscit. lib. 6. c. 6. n. 1
19. Anima separata cognoscit Angelos & alias animas, tum per suam substantiam, tum per species superadditas. ibid. n. 2
20. Anima separata recipiat ne species à Deo, vel ab ipsis obiectis intelligibilibus. n. 4. & 5
21. Anima separata alias animas, sicut & seipsam, comprehendit. eod. cap. 6. n. 6. Angelos cognoscit quidditatie & intuitiue. num. 7. & 8. an etiam comprehendit. eod. num. 8
22. Anima separata possit ne cum alia vel cū Angelis

- gelis colloqui, & cogitationes, ac operationes liberas cognoscere. eodem cap. 6. n. 6.
23. Anima separata cognoscit per species acquiritas omnia singularia quæ in hac vita cognouit. lib. 6. c. 7. num. 2. Nec ex natura rei alia cognosceret, quamvis de facto alia cognoscat ex dispensatione Dei species infundentis. num. 3.
24. Anima separata ex se non cognoscit particulares actiones & effectus materiales huius vniuersi. ibid. n. 4. de facto tamen multa ei reuelantur supernaturali virtute, vel aliter. ibid.
25. Anima Beati ex natura sua habet omnem scientiam, quam hic acquisiuit. eod. c. 7. nu. 5. Imò scientiam omnium rerum naturalium per proprias species infusus. ibid.
26. Anima separata species infusus an recipiat immediate à Deo, vel medijs Angelis. ibid. 6.
27. Anima separata, species aliæ per se, aliæ per accidens infunduntur. ibid. num. 7. Per species infusus distinctam elicit rerum naturalium cognitionem. num. 8.
28. Anima separata absolute loquendo perfectius intelligit, quam coniuncta. lib. 6. c. 8. nu. 2. & per species infusus melius, quam per acquiritas. n. 3. Item separata melius per acquiritas, quam per easdem coniuncta, & per infusus melius, quam coniuncta per acquiritas. eod. num. 3.
29. Anima status vniuersi naturalis est. lib. 6. c. 9. n. 2. Nec per vniuersum ad corpus imperfectior regitur in substantia: quin potius suam quoddammodo magis explicat perfectionem. n. 3.
30. Anima in corpore extensiuè perficitur in ordine ad operationes, non intensiuè. ibid. n. 4.
31. Animam in corpore non operari ita perfecte ac separata naturalis eius imperfectio est, non aliquid contra naturam. ibid.
32. Anima vterq; status, vniuersi, & separationis, est naturalis. n. 5. Absolute status vniuersi est magis naturalis. num. 6.
33. Anima separata appetitu innato appetit corpus. lib. 6. c. 10. n. 2. An etiam elicit. num. 3. & 4.
- Anima sensitiva.*
1. Anima sensitiva & est actus corporis, & principium actionum vitalium. lib. 1. c. 4. n. 5. & 6.
2. Anima sensitiva separabilis est à rationali. lib. 1. c. 5. num. 1. Non tamen contra. ibid. n. 4.
3. Anima sensitivam in brutis non dari, quorundam error. ibid. num. 5.
4. Anima sensitiva tantum, aliæ specie, aliæ solo numero differunt. lib. 1. c. 6. n. 5.
5. Anima sensitiva cur dicatur operari per qualitates non materiales. lib. 1. c. 7. n. 5.
6. Anima sensitiva nusquam separatur omnino à loco motiva. ibid. num. 11.
7. Animam omnem sensitivam indiuisibilem & inextensam quidam ponunt. lib. 1. c. 13. n. 3.
8. Anima imperfectorum viventium seciles omnes sunt. n. 3. 4. & 5. Imò etiam perfectorum quidam probabiliter censent. n. 6. quidam oppositum. n. 7. statuitur conclusio pro secunda opinione. n. 9. & sequentibus.
- Anima vegetatiua.*
1. Formam vegetatiuam præcisè spectatam non esse animam qui teneant. lib. 1. c. 4. num. 7. Pars affirmans statuitur latè à num. 11.
2. Anima vegetans potest dari sine sentiente. lib. 1. cap. 5. n. 1. non tamen contra. num. 6.
3. Animarum vegetantium aliæ specie, aliæ solo differunt numero. lib. 1. c. 6. n. 2.
4. Eiusdem animæ gradus non differunt inter se realiter. num. 3.
5. Anima vegetans in communi per quas differentias contrahatur ad eam, quæ est in equo, v. 3. & eam, quæ in oliua. lib. 1. c. 6. à num. 7.
6. Anima eadem constituit brutum in esse vegeta-

- litis, & viuentis. ib. n. 10. imò & hominem. n. 12.
7. Anima vegetatiua cur dicatur operari per qualitates materiales: non item sentitiua. lib. 1. c. 7. num. 4. & 5.
8. Anima vegetabilis tantum sunt diuisibiles & extensæ. lib. 1. c. 13. num. 2.
- Animal.*
1. Animal opne tactu pollet. lib. 3. c. 28. n. 6. & probabiliter gustu. ibid. oppositum tamen probabilius. num. 7.
2. Omnia ferè animalia perfecta quinque sensibus donantur. n. 8. Ex imperfectis quædam quinque sensus obtinent, aliæ non item. ib. n. 9. Vide etiam verbo *viuentis*, & verbo *generatio*. n. 11. & 12.
- Apes.*
- Apes memoria & auditu pollere, probabilius. lib. 3. c. 31. num. 4.
- Appetitus.*
1. Appetitus naturalis & elicitiuus in quo differant. lib. 5. c. 1. n. 1.
2. Præter appetitum naturalem est in quauis re cognoscente specialis potentia vitaliter appetitiua. ibid. num. 2.
3. Appetitus elicitiuus, alius est materialis, & sensitiuus: alius immaterialis & rationalis. ib. n. 3. Vtrumque in homine reperiri fide constat. ib. & re ipsa differre fidei magis consonat. ibid.
4. Appetitus rationalis in Deo qualiter admittendus. eod. c. 1. n. 4.
5. Appetitus obiectum adæquatum est bonum, vel aliqua boni ratio. lib. 5. c. 2. à num. 3.
6. Appetitus non esse simpliciter an aliquis sibi possit? ibid. num. 5. an impossibile? n. 6.
7. Appetibile bonum an necessariò esse debeat infusus appetentis? ibid. n. 7.
8. Appetitus absque efficientia appetibilis cogniti suum elicit actum. lib. 5. c. 3. n. 3. & sequentibus.
9. Appetitus nunquam fertur in incognitum. ib. n. 8. cognitio non effectiue concurrat, sed vt causa applicans vel conditio omnino necessaria. ib.
10. Vnus actus appetitus in alium effectiue influat. ibidem.
11. Per actum appetendi produci terminum modaliter distinctum contra nonnullos cõuincitur. n. 9.
12. Appetitus sensitiuum diuidi in irascibilem, & concupiscibilem, tanquam in duas potentias realiter distinctas, quorundam opinio. lib. 5. c. 4. n. 1. Opposita probabilior. n. 2. & 3. Vtriusq; appetitus quodnam sit obiectum? ib. à n. 4.
13. Appetitus sensitiuus in corde residet. ib. n. 8.
14. Actus appetitus cur dicantur passionibus. lib. 5. c. 5. num. 1.
15. Actus appetitus sensitiui quot sint, & quomodo colligantur, ac diuersificentur? vide verbo *Passio*.
16. Appetitus sensitiuus mouetur à voluntate, media ratione. lib. 5. cap. 6. num. 2. Subditur politice, non despotice. ibid.
17. Appetitus sensitiuum libertate donari ad peccatum saltem veniale, error Caietan. impugnetur. ib. num. 4. & 5.
18. Appetitus an obediat rationi circa obiecta supernaturalia versanti? ib. num. 7.
19. Appetitus sensitiuum immediate elicere motum progressiuum, qui velint. lib. 5. c. 10. n. 4. Oppositum probabilius. ib. à n. 5.
20. Appetitus sensitiuus qualiter subiaceat motiua potentia quoad progressum? ib. à n. 13.
- Apprehensio.*
1. Apprehensio & iudicium in potentijs cognoscantibus quomodo differant? lib. 3. c. 6. à n. 1.
2. Apprehensio simplex in omnibus sensibus, & potentijs cognoscitiuis reperitur. ib. n. 6.
- Aristoteles.*
- Aristotelem errasse circa animæ immortalitatem.

SVAREZ
de Angelis, operum
6. d. 1. num. 1. et
anima.

Tom. 1. Tom. 2.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.
1. 1. 1. 1. 1. 1.

D. V. 2.

INDEX RERVM.

tem, plures docuerunt. lib. 1. c. 11. num. 1. Con-
muniore sententia non errasse late probatur. ib.
à num. 6

Auditus, Auris.

1. Auditus organum est quidpiam aerium, non
purus aer. lib. 3. c. 22. n. 1. nec nervus à cerebro ad
aures descendens. n. 3
2. Aurium anfractus ad quid à natura instituit.
ibid. n. 2
3. Auditus organum quomodo, iuxta Aristote-
lem, immobile? num. 4
4. Auditus in quibusdam amantibus medio in
corpore residet. ib. num. 5
5. Auditum pollere apes probabilius. lib. 3. c. 31. n. 4.
Vide plura verbo *Sensus exterior*, & verbo *Sonus*.

B.

Brutum.

1. Bruta pollere ratione quorundam error refel-
litur. lib. 4. c. 5. n. 2. De vi sentiendi pollere
aliorum extremus error. num. 3
2. Bruta non iudicant componendo, & diuden-
do. lib. 3. cap. 6. num. 7
3. Bruta per eandem animam constituuntur in
esse vegetabilis, & viuentis. lib. 1. cap. 6. à nu. 10.
vide *Animal*, & *Viuentis*.

C.

Calor.

1. Caloris diuisio in celestem, elementarem, &
vitalem apud quosdam. lib. 2. c. 9. n. 9
2. Calor omnis eiusdem speciei. ib. n. 8. & 10
3. Non solus calor, sed alia etiam prima qualita-
tes ad nutritionem concurrunt. num. 11. & 12.
calor autem principaliter. num. 13
4. Calor naturalis, & vitalis, influens, & innatus,
quid? lib. 2. cap. 11. num. 6

Capilli.

Capilli an viuunt & nutriuntur? lib. 2. c. 11. n. 5

Cerebrum.

1. Cerebrum est fons & prima sentiendi radix. li-
bro 3. cap. 13. à num. 4
2. Cerebrum in sensus externos influere, qui ne-
gent? num. 5
3. Cerebrum in sensus influit non immittendo in-
tentionalem qualitatem. n. 6. sed medijs spiri-
tibus animalibus fouendo organa sensuum. n. 7
4. Cerebri influxus in sensus quomodo per fom-
num impediatur? ib. num. 10
5. In cerebro residet sensus internus, & qua eius
parte? lib. 3. cap. 31. à num. 5

Chilus.

1. Chilus est obiectum nutritionis in ventriculo.
lib. 2. cap. 4. num. 8
2. Chilus propriam habet formam, non tamen
viuentem. lib. 2. cap. 5. num. 1

Cognitua, vide *Sensus internus*.

Cognitio.

1. Cognitionem extranei intrus existens quo pa-
cto prohibeat. lib. 3. c. 2. à num. 30
2. Cognitione actualis à potentia & specie recepta
realiter differt. lib. 3. c. 3. à num. 2
3. Omnis cognoscitiua actio est productiua vnus
tantum termini modaliter distincti. lib. 3. cap. 5.
num. 4. 5. & 6
4. Omnis actio cognoscendi est productiua ver-
bi, vel alterius termini proportionati. n. 7. & se-
quentibus. vide *Verbum*.
5. Cognitione apprehensiuæ & iudicatiuæ, vide *Ap-
prehensio* & *Iudicium*.
6. Cognitione experimentalis, propriè loquendo,
immediatè fit à sensibus externis. lib. 3. c. 6. n. 10.
Quomodo fit etiam in intellectu? ibid.
7. Cognitione abstractiua in sensibus internis repe-
ritur. lib. 3. cap. 12. num. 6. non in externis. nu. 3.
potest tamen in externis diuinitus dari. n. 5

8. Cognitione quid prius, substantia ne, an acci-
dens? vniteriale an singulare? vide *Intellectus*.

9. Cognitione animæ separatæ, vide *Animæ separatæ*.

Color.

1. Colorum alij veri alij apparentes. lib. 3. c. 15. n. 7
2. Colores etiam veros in nubibus & iride repe-
ri, probabilius. ibid.
3. Colores veri ab apparentibus quomodo dis-
cernantur. ibid.
4. Colores etiam veros à luce qui non distin-
guant? eodem cap. 5. num. 1
5. Colores veri sunt qualitates permanentes in
corpore colorato resultant ex primarij quali-
tatum permixtione. ibid. à num. 2
6. Colorum generatio qualiter fiat? num. 3
7. Coloris definitio ex Aristotele explicatur, &
germana traditur. ibid. num. 4
8. Colorum duo extremi, albedo & nigredo, &
quam vtraque temperiem sequatur? ibid. n. 5
9. Quid de coloribus medijs? ibid. num. 6
Vide *Visus*. num. 1

Conscientia.

Conscientia quid. lib. 4. cap. 10. num. 9

Compositum.

In quouis composito physico vna tantum for-
ma est, per quam realiter & physicè in esse talis
compositi constituitur. lib. 1. cap. 6. num. 4

Comprehensio.

Vide *Animæ separatæ*. num. 21

Cor.

1. Cor hepate posterius in animali fabricatur, &
informatur. lib. 2. cap. 7. num. 3. & 5
2. Cor cum primum fabricatur, anima tantum
sensitiua informatur. num. 5. & 6
3. Non in corde, sed in cerebro est principium sen-
tiendi, & gignuntur spiritus animales. lib. 3. c. 13
à num. 4

Corpus.

1. Corpus organicum potètiā vitam habens quid?
lib. 1. c. 2. late à num. 1. vide *Organicæ partes*.
2. Corporeum aliquid dupliciter dicitur. lib. 1. c. 9.
num. 2
3. Corpora viuentium successiue fabricantur, &
quo ordine? lib. 2. cap. 7. à num. 2

D.

Definitio animæ, vide *Animæ in communi*. n. 1.
12. & 13

Dentes.

Dentes viuunt & nutriuntur. lib. 2. c. 11. n. 5

Deus.

1. Deum aliquammodo cognoscere naturali lumine
intellectus noster potest. lib. 4. cap. 6. n. 1. non per
propriam speciem, sed tantum per effectus. n. 2
2. Deus quoad an est potest euidenter cognosci
per creaturas, item quoad quid est, confusè ta-
men & imperfectè. ibid. num. 3. & 4
3. De Deo plura naturaliter nouimus, quam de a-
lijs substantijs separatjs. ibid. num. 5
4. Varij modi cognoscendi Deum ex Dionysio. i-
bid. num. 7
5. Deum quomodo cognoscat anima separatæ. li-
bro 6. cap. 6. num. 1
6. Species impressa Dei est possibilis. lib. 3. c. 5. n. 23

Dialectica.

Dialectica an scientia practica, vel speculatiua.
lib. 4. cap. 9. num. 14

Dolor.

Dolor ubi resideat. libro 5. cap. 5. num. 5. 6. & 7.
Quodnam illius obiectum? ibid. à num. 8

E.

Echo.

Echo est soni reflexio. lib. 3. cap. 20. num. 4.
Hæc reflexio quomodo fiat. ibid. cur po-
ssit tantum verbis referat? ibid.

Enz.

Ens.

1. Ens in tota sua latitudine est adæquatum hu-
mani intellectus obiectum. lib. 4. c. 1. num. 3. An
ens etiam rationis. ibid. num. 3. & 4.
2. Entia rationis per quas species cognoscantur?
lib. 3. c. 2. num. 26.

F.

Falsitas.

Falsitas in sensu an reperiatur circa sensibile
proprium vel commune? vide *Sensus*.

Fames.

Fames quid, & quomodo in animali excitetur?
lib. 2. cap. 7. num. 4.

Fetus, vide *Passio*. n. 5.

Fætus.

Fætus in vtero quam habeat animarum succes-
sionem? lib. 2. c. 7. à num. 5.

Forma.

1. Forma substantialis vna numero est in quouis
composito physico. lib. 1. c. 6. num. 3. & 4.
2. Forma hominis specie differt à formis bruto-
rum. lib. 1. c. 12. num. 10. vide *Animam*.

G.

Generans.

A generante quomodo dicatur produci pro-
prietates & potentia? lib. 2. c. 3. n. 11.

Generatio.

1. Generatio substantialis est peculiariter propria
viuentium. lib. 2. c. 7. num. 2. Solis, non tamē
omnibus competit. num. 4.
2. Generationis præse sumptæ germana defini-
tio explicatur. ibid. n. 3.
3. Generatio sui similis quomodo naturalissimum
opus viuentium? ibid. à num. 4.
4. Generationi non sunt propensiora viuentia,
quàm nutritioni. num. 6.
5. Generatio non est essentialiter nutritione per-
fectior. ib.
6. Generare cur nequeant substantia separata?
ib. num. 8.
7. Generatio perfectorum viuentium, quo modo,
& ordine perficiatur? lib. 2. c. 8. à n. 2.
8. Generare sibi simile non omnia viuentia pos-
sunt. lib. 2. c. 12. n. 1.
9. Gererandi potentia quæ viuentia careant? ib.
n. 4. & 5. vide *Potentia*.
10. Generationem an etiam femina effectiue at-
tingat? ib. n. 2. & 3.
11. Quæ per generationem ex semine sunt, an eius-
dem speciei cū his, quæ ex putri materia? ib. n. 5.
12. An quæ generantur ex semine possint fieri ex
putri materia. num. 6.

Gustus.

1. Gustus nō sentit saporem organo inhaerentem,
sed rei lapidæ ac distinctæ. lib. 3. c. 26. n. 2.
2. Gustus immutatur ab obiecto per species in-
tentionales. ib. num. 5.
3. Organum gustus non exterior linguæ pars, sed
neruus interior. lib. 3. c. 27. num. 1.
4. Gustus medium quoddam fit. ib. numer. 8. eius
definitio. num. 9.
5. Gustus à tactu an re ipsa differat. lib. 3. c. 28. n. 3.
6. Gustus quomodo quidam tactus. ib.
7. Nullum animal gustu carere probabile. lib. 3. c.
28. num. 6. Oppositum tamen probabilius. n. 7.

Vide etiam *Sensus externus*.

H.

Habitus.

1. **H**abitus sibi aut voluntati inhaerentes quo-
modo intellectus in hac vita cognoscatur.
lib. 4. c. 5. num. 3.
2. Habitus practicus, vel speculatiuus, vide *Praxis*.
3. Quos habitus secum deferat anima separata.

Vide *Animam separata*. num. 13. & 14.

4. Habitus scientiarum hominibus congenitus
dogma Platonicum exploditur. lib. 4. c. 2. n. 2.

Hepar.

1. Hepar ante omnia membra in animalibus per-
fectis fabricatur & animatur. lib. 2. c. 6. n. 3. & 5.
2. Hepar primò informatur anima tantum vege-
tatiua. num. 6.

Humores.

Quatuor humores corporis, ab anima non in-
formantur. lib. 2. c. 5. à num. 6.

I.

Ignis.

1. **I**gnis accretio fit per iuxtapositionem ad ex-
tra. lib. 1. c. 4. nu. 17. Cur non sit illa actio vitalis
sicut in plantis. ib. & num. 18. & 19.
2. Ignem ali & putriri, quo sensu dicatur. n. 20.

Imaginatio.

Imaginatio quomodo efficiat casum, vel ægritu-
dinem in corpore. lib. 3. c. 3. num. 9.

Vide *Sensus internus*.

Immortalitas animæ, vide *Animam rationalem* à n. 10.

Infinium.

Infinia non essent generationes, esto homo ab æ-
terno crearetur. lib. 1. c. 11. num. 24.

Intellectus.

1. Intellectum esse spiritualium quomodo ex co-
gnitione spiritualium colligatur. lib. 1. c. 9. n. 11.
& 22. Quomodo ex cognitione corporalium. n.
23. & sequentib.
2. Intellectum esse spiritualem ex obiecto eius ad-
æquate conuincitur. lib. 1. c. 9. num. 33. & 34.
3. Ex intellectu & intelligibili fieri magis vnum
quàm ex materia & forma, falso docuit Caie-
tani. lib. 3. c. 2. num. 5. & 6.
4. Intellectus an, & quomodo plura vt plura si-
mul concipiat. lib. 3. c. 6. à num. 4.
5. Intellectus humanus potest cognoscere quid-
quid entitatem habet. lib. 4. c. 1. num. 2.
6. Intellectus humani adæquatum obiectum est
ens in tota sua latitudine comparatum. num. 3.
7. Obiectum proportionatum humano intelle-
ctui secundum statum naturalem est res sensi-
bilis. ib. n. 5. An etiam substantia materialis sub
accidenti sensibili latens. n. 6.
8. Intellectum humanum & angelicum differre
specie in ratione potentia, non autem in ratio-
ne proprietatis, opinio Caietani impugnatur.
eod. c. 1. num. 7.
9. Intellectus humanus ab angelico specie differt.
ib. n. 8. An etiam angelici inter se. ib. remissive.
10. Intellectus est simpliciter voluntate præstan-
tior. lib. 5. c. 9. latè à num. 2.
11. Intellectus ne an voluntatis actus sit simplici-
ter prior. lib. 5. c. 7. num. 6.
12. Intellectus humanus cognoscit singulare et-
iam materiale, proprium ac distinctum de eo
conceptum efformando. lib. 4. c. 3. n. 3. idque per
propriam illius speciem. n. 5. & 6. & cognitione
directa absque reflexione. ib. n. 7. & 8.
13. Intellectus humanus cognoscit vniuersalia
proprio conceptu, abstractendo illa à singulari-
bus. lib. 4. c. 3. n. 11.
14. Intellectus primò percipit naturam commu-
nem, per speciem rei singularis. ib. n. 12. quo pa-
cto eam percipiat. num. 13.
15. Ex cognitione rei vniuersalis manetne in in-
tellectu species propria & memoratiua nature
communis. num. 14.
16. Intellectus quid prius concipiat, naturam ne
communem, an vtrò singularem. eod. c. 3. num.
15. & 16.
17. Solus intellectus natura in vniuersalem con-
cipit. ibid. num. 17. & 18.

18. In-

SVAREZ
de Angelis, opus
6. d. 2. num. 1.
anima.

Tom. 1. Tom. 2.
1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12.

D. N. 2.

18. Intellectus an faciat vniuersalia per actum abstractiui, aut per comparatiui. eod. c. 3. n. 21
19. Intellectus non percipit primò sensibilia per accidens, per propriam speciem. lib. 4. cap. 4. n. 1
20. Intellectus non efformat proprium ac distinctum conceptum de his quæ per se non sunt sensibilia. ibid. num. 2
21. Intellectus quo ordine procedat in prima rerum cognitione. n. 3
22. Intellectus deueniens per discursum in cognitionem substantiæ, vel alterius similis, eius in se speciem efformat. ibid. num. 4
- Intellectus quid primò concipiat, substantiam ne, an accidens. n. 5. & 6
- Intellectus humanus neque ipsam animam aut potentias spirituales per se ipsas, aut per proprias species cognoscit. lib. 4. cap. 5. num. 2
23. Intellectus quomodo cognoscat actus aut habitus sibi vel voluntati inherentes. ibid. num. 3
- Quomodo ipsas intelligibiles species. n. 4
24. Intellectus pro huius vitæ statu in aliqualem Dei cognitionem peruenire potest. lib. 4. c. 6. n. 1
- per aliquem effectum, non per propriam speciem. numer. 2
25. Intellectus Deum, quoad an est, per creaturas euidenter cognoscit: quoad quidditatem, confusè & imperfectè. ibid. num. 3. & 4
26. Intellectus humanus in hac vita, qua certitudine, & euidentia cognoscat Angelos. num. 4. & sequentib.
- Qua animam rationalem. num. 9
27. Intellectus etiam in statu animæ coniunctæ operari potest, nullo operante sensu externo. l. 4. c. 7. nu. 1
- Non autem sine conuersione à phantasmata. num. 3. & sequentib.
28. Intellectus conseruat species intelligibiles per acta cognitione. lib. 4. cap. 10. n. 3
29. Intellectus noster est propriè admodum memoria, & multò perfectior, quàm in parte sensitiua reperiatur. ibid. num. 4
30. Intellectus noster quomodo cognoscat futura. ibid. num. 5
31. Intellectus variâ nomina explicantur. eod. c. 10. num. 6. 7. & 8
- Est vnica tantum potentia diuersis nominibus appellata. ibid. num. 7
32. Intellectus animæ separatæ. Vide *anima separata*, latè à num. 12. vsque ad 28
33. Intellectus non est substantia separatâ. lib. 4. cap. 8. à nu. 4. Nec vnus & idem in omnibus hominibus. n. 8

Intellectus agens, & patiens.

1. Intellectus agens ad producendas species intelligibiles admittendus. lib. 4. c. 2. num. 3. & 4
2. Intellectus agens quomodo illustret phantasmata iuxta Caietan. n. 4. Refellitur. n. 5
3. Intellectum agentem simul cum phantasmate effectiue producere species intelligibiles quorundam sententia examinatur. ibid. à n. 6
4. Intellectus agens nunquam efficii speciem, nisi à phantasmate determinetur. n. 11. hæc determinatio non effectiue fit, sed ad modum exemplaris. num. 12. & 13
5. Intellectus agens vt sic nullam exercet actionem præter productionem speciei, diuersis nominibus significatam. ibid. n. 14
6. Intellectus agentis tria munera solo nomine differunt. num. 14. & sequentib.
7. Abstractio speciei intelligibilis fit ab intellectu agente: naturæ communis à possibili. lib. 4. c. 3. numer. 19
8. In intellectu possibili alia est abstractio formalis: alia vniuersalis. ibid. num. 10. Quid vtræq; & ad quæ inferuat. ibid.
9. Intellectus agentis, & possibilis, duplex differentia. lib. 4. c. 8. num. 2
10. Intellectum agentem, ac possibilem esse substantias separatas qui putarint. libro 4. cap. 8. nu. 3. Refelluntur à n. 4. Quid in hac re senserit Aristoteles enucleatur. ibid. n. 6. & 7

Frang. Suate de Anima.

11. Intellectus agens est spiritualis potentia tantum actiua: possibilis actiua simul & passiuæ. ibid. num. 8
 12. Intellectus vterq; quâ ratione lumen appellatur. ibid. n. 9. & 10
 13. Intellectus possibilis est perfectior, quàm agens. eod. cap. 8. num. 11
 14. Intellectus agens an re ipsa à possibili differat. n. 12. & 13. An saltem formaliter. lib. 4. cap. 10. n. 7
- Intellectus practicus & speculatiuus.*
- Intellectus practicus & speculatiuus nec realiter, nec formaliter differunt. lib. 4. cap. 9. à num. 10. Vide verbo *Practicum*.

Intelligibile.

1. Res quomodo sit actu vel potentia intelligibiles. lib. 4. cap. 2. num. 16. & 17
2. Intelligibile aliter immutat potentiam, ac sensibile. ibid. num. 17
3. Ex intelligibili & intellectu fieri magis vnum, quàm ex materia & forma, perperam docuit Caietan. lib. 3. cap. 2. num. 5. & 6

Iudicium.

1. Iudicium in cognoscitiua potentia, aliud proprium, aliud improprium. lib. 3. c. 6. n. 2
2. Iudicium propriè in quo consistat. n. 3. & 4. An sit vna simplex qualitas, necne. n. 5
3. Iudicium impropriè sumptum in omnibus sensibus reperitur. num. 6. non item compositio, aut diuisio. ibid.
4. Iudicare componendo, aut diuidendo brutæ animantia non possunt. n. 7. Imò nec vllus sensus etiam interior in homine. ibid. n. 8. & 9

L.

Lupus.

1. Apis quo pacto nutriri & augeri dicatur. lib. 1. cap. 4. num. 17. & 20

Lumen, lux, lucidum.

1. Lumen nihil esse aliud præter ipsam coloris manifestationem, antiquata quorundam opinio. lib. 3. c. 14. nu. 1. Esse corpus vel formam substantialem celi falsa etiam æorum opinatio. ibid.
2. Lumen est actus accidentalis ad qualitatem spectans. ibid. num. 2. Esse qualitatem intentionalem falsa Scoti opinio: eminenter reiecti simul, & intentionalem fista Caietani. ibid. n. 3
3. Lumen habet verum esse naturale ac reale. ibid. num. 4. Est qualitas non per se ipsum, sed per sui speciem visibilis. num. 5
4. Per lumen non videtur Sol, tanquam per speciem. ibid.
5. Lumen cur interdum vocetur qualitas intentionalis. eod. num. 5.
6. Luminis definitio ex Aristotele explicatur. ibid. num. 7.
7. Luminis subiectum est corpus transparens secundum se totum: opacum verò secundum exteriorem superficiem. ibid. num. 8
8. Lumen omne esse eiusdem speciei, probabilius. num. 9.
9. Lumen, lux, radius, splendor in quo differant. eod. cap. 14. num. 2
10. Lumen est obiectum visus, vel certè illud complet. eod. c. 14. n. 1. & cap. 16. n. 5. & 7
11. Lumen non omnino requiritur ex parte medij, vt oculus videat. lib. 3. cap. 16. nu. 2. & 3. Requiritur autem ex parte obiecti. num. 4. Ex parte medij consequenter magis, quàm per se. n. 5. Ex parte potentie non est simpliciter necessarium. eod. num. 5
12. Lumen & res illuminata est ad quatum visus potentie obiectum. lib. 3. cap. 16. n. 6

V.

13. So-

13. Sola lucida in tenebris videntur, & non colorata. ibid. n. 7.
14. Lumen intellectuale quid, & quotuplex. lib. 4. cap. 8. num. 9. & 10

M

Memoria.

1. Memoria sensitiua pollent bruta. lib. 3. c. 31. n. 2. 3. & 4. An apes & formice. n. 4.
2. Memoria perfectior in intellectu parte quam in sensitiua reperitur. lib. 4. c. 10. n. 4.

Mors.

- Mors animalibus multipliciter contingit. lib. 1. cap. 6. num. 7.

Motiuu potentia.

1. Motiuu potentia, & motu pollent omnia animalia, et non aequae perfecte. lib. 1. cap. 7. nu. 11. & 12.
2. Potentia ad motum naturalem specialis est in anima, distincta ab appetitu sensitiuo, & refertur in corde ac pulmonibus. l. 5. c. 10. n. 2.
3. Motiuu potentia ad motum progressuum passiuam tantum esse, non actiuam, qui dixerint. lib. 5. c. 10. n. 4. Refelluntur. ibid. n. 5.
4. Motiuu hac potentia ubi subiectetur. n. 10. & 11. An sit communis omni animali. n. 12.
3. Motiuu potentia quomodo subit voluntati aut appetitui sensitiuo. ib. n. 13.
6. Motiuu potentia spiritalis in anima rationali, etiam dum corpus informat. l. 6. c. 2. n. 9. anima in statu separationis comitatur. ib. c. 3. n. 1.

Motus.

1. Mouere seipsum, quomodo proprium viuientis. lib. 1. cap. 8. num. 14.
2. Motus localis in animantibus. alius est naturalis, alius animalis. lib. 5. c. 10. n. 1.
3. Ad motum progressuum concurrunt cognitio, appetitus, & externa membra sufficienter disposita. ib. n. 3.
4. Membra ad motum non concurrere efficiendo, sed patiando tantum, qui velint. ib. n. 4. Oppositum probabilius n. 5.
5. Motus nequit ab appetitu sensitiuo imperari, renuente voluntate. ib. n. 13. Secus si voluntas non repugnet. num. 14.
6. Motum imperare potest voluntas immediate, absque appetitu. uno illo etiam repugnante. n. 15.

N

Nerui septici.

1. Nerui optici à cerebro in oculos promanant. lib. 3. cap. 18. n. 8.
2. In ijs visionem fieri qui putent. ib. Refelluntur. num. 9.
3. Nerui optici cur ante oculos inter se conueniant. eod. num. 9.

Notitia abstractiua.

Vide verbo *Abstractio*, num. 3.
Nutrimentum, vide *Alimentum*.
Nutritiuu potentia, vide *Potentia*.

Nutritio.

1. In nutritione quæ & quot interueniant decorationes. lib. 2. cap. 4. n. 7.
2. Nutritionis quodnam obiectum. n. 8.
3. Nutritio continua an omni viuienti necessaria. lib. 2. c. 6. n. 3. 4. & 5.
4. Nutritio in quo essentialiter consistat. lib. 2. c. 9. numer. 3.
5. Nutritio mediate elicitur ab anima. ibid. nu. 4. Dispositiue fit à temperamento primarum qualitarum. ib. num. 5. 11. & 12.
6. Nutriuntur membra omnia viuientis. lib. 2. c. 11. num. 3.
7. Nutriuntur in arbore radices, truncus, rami, folia, & fructus. ibid. n. 5.

O

Obiectum.

1. Obiectum potentia adæquatum quod. lib. 3. c. 6. num. 1.
2. Obiecti coniunctionem cum potentia cognoscente qui negent. lib. 3. c. 1. n. 2. & 3.
3. Obiectum vniui potentia in omni cognitione requiritur. ib. n. 4. & sequens.
4. Obiectum vnitur mediante specie inhærente ipsi potentia, non organo. n. 8.
5. Obiectum aliquando ipsum vnitur sine specie. lib. 3. c. 2. n. 8.
6. Obiectum in speculo videtur, non species. ibid. num. 14. & 15.
7. Obiectum intra potentiam sensitiuam existens quomodo impedit cognitionem. ib. n. 30.
8. Obiectum cognoscibile excellens adeo non corrumpit potentiam, ut etiam periciat. ibid. nu. 34. & 35. Qualiter dicatur etiam corrumpere. num. 35.
9. Obiectum sensibile non posse species producere virtute propria, sed prout participat virtutem superiorum agentium, impugnatur. l. 3. c. 2. num. 3.
10. Obiectum species elicit sensum externorum, nullo medio sensu agere. ib. n. 4.
11. Obiectum sensibile sensui inhærens non sentitur. lib. 3. cap. 27. n. 7. contiguum tamen organo, ab omni sensu, excepto visu, percipitur. ibid. n. 5. 6. & 7.

Oculus.

1. Oculorum tunicæ quinque, musculi septem. l. 3. cap. 18. n. 6.
2. Oculorum figura orbicularis. n. 2. Oculi pupilla ipse est humor crystallinus. ib.
3. Oculorum humores, & tunicæ quam habeant connexionem, & compositionem. ibid.
4. Oculorum diuersæ denominationes unde oriuntur. ibid.
5. Omnes oculorum partes non erant Aristoteli notæ. ib. num. 3.
6. In oculi pupilla residet organum visus. eodem cap. 18. num. 4.
7. Oculorum pupilla cur nigra appareat, cum tamen colorata non sit. num. 6.
8. Oculi natura aquea naturæ est, non ignita. ibid. num. 7.
9. Oculi in tenebris compressi cum videantur scintillare. ibid.
10. Oculis, cum duo sint, cur quoduis obiectum geminum non appareat. n. 10.
11. Ante oculos, nerui optici cur conueniant. ib. n. 9.
12. Oculi caui cur acutius videant. lib. 3. c. 17. nu. 8.

Odor.

1. Odor non est formaliter fumæ exhalatio, sed qualitas secunda sortæ ex primarum missione, in qua siccum vincit humidum, calorque absolute dominatur. l. 3. c. 23. n. 2. & 3.
2. Odorum simplices species quæ. n. 7.
3. Odorum quidam alimentitij, alij non item, sed per se solum delectant. eod. n. 7.
4. Odoris medium accommodatum est non solus aer, sed etiam aqua. lib. 3. c. 24. num. 1.
5. Odor neque in aere, nec in aqua inhæsiue subiectatur. num. 2.
6. Odor non est qualitas actiua alterius odoris. ib.
7. Odor extenditur realiter per medium in exhalatione fumæ. ibid.
8. Odorem alere fabulosum. ibid.
9. Odor sine exhalatione per speciem tantum intentionalem aliquando sentitur. ib. n. 3.
10. Odor

SVARE Z
de Angelis, op
re 6. d. 2. num. 2
anima.

FROM TOM
11. 111

D. V. 2

10. Odor species intentionales diffundit ab initio, etiam dum multiplicat odorem realem. ib. n. 4. An aliquando in instanti immutet olfactum. ib.
11. Odoriferi vaporis exhalatio an simpliciter necessaria ut odor percipiatur. ib. n. 6
12. Odores non alimentitios, vel bruta non percipiunt, vel ipsi saltem non delectantur. l. 3. c. 29. n. 8

Olfactus.

1. De organo olfactus variae authorum sententiae. lib. 3. c. 25. num. 1. Vera resolutio. n. 2
2. Organorum olfactus varietas. n. 3
3. In olfactu quodnam elementum praedominetur. ib.
4. Olfactus definitio. ibid.
5. Terrestria respirantia non nisi in aere: aquatilia etiam in aquis oderantur. n. 4
6. Olfactus operculum quod, & quam male à Galeno impugnetur. ibid.
7. Olfactu homo ceteris animantibus praecellit. lib. 3. c. 29. num. 3
8. Olfactus acutus habetioris ingenij iudiciū. ib. Vide etiam *Sensu externum.*

Operatio.

1. Ab omni operatione an cessare anima possit. lib. 1. c. 2. à num. 38
2. Ab operatione cessare excellentiori modo dicitur anima, quam reliqua forma non viuentes. ib. num. 40. & 41
3. Propter suam operationem quomodo vnum quodque sit. lib. 1. cap. 3. n. 23
4. Operationem aliquam esse animae propriam, dupliciter intelligi potest. lib. 1. c. 11. n. 10
5. Ex operatione Animae propria quomodo eius colligatur immortalitas. ib. n. 12
6. Unica operatio propria sufficit ut anima iudicetur separabilis. ib. n. 15. & 16

Organicum, Organismo.

1. Organicum corpus quid. lib. 1. c. 2. n. 6. 31. & 32
2. Organizatio alia accidentalis: substantialis altera. ib. num. 7. Organicum corpus in definitione animae veram importet. ib. à num. 8
3. Prima organizatio materiae ab accidentibus causatur. lib. 1. c. 2. num. 12
4. Organizatio qualitarum passibilium prius natura sunt in materia, quam actiuarum. n. 14
5. Organizatio fit etiam ab anima saltem effectiue. n. 15. An etiam formaliter. à n. 16. vique ad 21
6. Organa diuersa eiusdem viuentis non habent partiales formas substantiales ab anima diuersas. num. 17. habent tamen dissimiles animae partes, si illa sit diuisibilis. num. 19. 20. & 21
7. Organicae partes in homine, & si quae sunt alia animalia habentia animas indiuisibiles, non solum in accidentibus, sed in substantiali etiam organizatione differunt. eod. c. 2. n. 23. & 24
8. Organici corporis actus qualiter dicatur anima. ib. num. 25
9. Organicum corpus quomodo potentia vitam habeat. ib. n. 26. 30. 31. & 33
10. Organicum corpus dici etiam potest non vltimo dispositum ad animam, v. g. Embrio aut cadauer. ib. num. 32.

P.

Partes organicae, vide Organicum.

Passio.

1. Passionum in appetitu concupiscibili numerus & collectio. lib. 5. c. 5. num. 2
2. Quae versentur circa bonum. num. 3. quae circa malum. n. 4
3. Tristitia passio siue dolor ubi resideat. lib. 5. c. 5. n. 5. 6. & 7. Obiectum doloris quod. ib. à num. 8
4. Passio risus in quo consistat. ib. n. 11. & 12. Admiratio & gaudii quae ratione causentur. n. 13
5. Passio risus libera eod. nu. 13. Quid de passione Actus. n. 14

FRANC. SUAREZ de Anima.

6. Passiones irascibilis quot sint, & quomodo colligantur. eod. c. 5. num. 15
7. Inter passiones irascibilis, & concupiscibilis quid interfit. n. 16. Quis inter eas ordo. num. 17
8. Passiones cur, & quomodo ex complexione pendeant. ib. num. 18

Vide Proprietates.

Phantasia, Phantasma.

1. Phantasiam nonnunquam vocat Aristoteles intellectum falsium, & cur. lib. 1. c. 11. nu. 22. & libro 4. c. 8. num. 7
2. Phantasia nec in homine quidem componitur, aut diuiditur. lib. 3. c. 6. num. 8. & seq. Cur ab Aristotele appelletur ratio. n. 10
3. Phantasia descriptio & etymon. lib. 7. c. 3. n. 4
4. Phantasia à sensibus externis triplex differtentia ex Aristotele. ib. n. 5. Vide *Sensu interior.*
5. Phantasma sine specie intelligibili non determinat sufficienter intellectum. lib. 3. c. 1. n. 9
6. Phantasma quomodo ab intellectu agente illustratur, opinio Caiet. reijctur. l. 4. c. 2. n. 4. & 5
7. Phantasma ut instrumentum intellectus agentis concurrere effectiue ad productionem speciei intelligibilis vulgata opinio impugnetur. ibid. à num. 6
8. Phantasma solum materialiter, siue exemplariter ad speciem intelligibilem coarctat. n. 10. & 12
9. Sine conuersione ad phantasmata an possit intellectus coniunctus quidquam operari, diuersa authorum placita. lib. 4. c. 7. n. 2. Vera resolutio negatiua. num. 3. & sequentib.
10. Conuersio ad phantasmata daretur etiam in statu innocentiae. ibid. num. 4

Planta.

1. Plantis sensum antiqui tribuebant. lib. 1. c. 4. n. 9
2. Plantis vitam qui negent. ibid. num. 7
3. Plantas viuere, & in Theologia certum, & in Philosophia euidentius est. ib. n. 11. & sequentib.
4. Plantas animam sensitiuam non habere ostenditur. lib. 1. cap. 5. num. 1

Potentia.

1. Potentia, alia est actiua, altera passiua, & quid utraque. lib. 2. c. 2. num. 4. In quo differant. n. 6
2. Potentia nec omnino absolutum quid est, nec omnino respectuum. ib. n. 7
3. Potentias animae ab ea esse omnino indistinctas qui velint? lib. 2. c. 1. n. 2. distinctionem formalem qui admittant? ib. Qui etiam realiter. ib.
4. Potentiae animae accidentales, & propriae viuentium distinguuntur ab anima ex natura rei. lib. 2. cap. 1. num. 4. Imò probabilius est distinguere etiam realiter. num. 5
5. Potentiae animae an possint ab ea saltem determinitus separari? lib. 2. cap. 1. à num. 6
6. Potentia animae separata non posset vitaliter operari? ibid. num. 8
7. Omnis animae potentia specificatur intrinsece ex coaptatione ad operandum circa suum obiectum. lib. 2. cap. 1. num. 8
8. Potentia quomodo per obiecta specificetur? ibid. à num. 10
9. Potentiarum aliae vniuersaliores in obiecto, aliae magis limitatae. ib. num. 12
10. Potentia passiua quod vniuersalior, eod. est imperfectior. ib. num. 11
11. Potentiarum distinctio realis unde sumenda? lib. 2. cap. 2. nu. 19
12. Potentia, actus, & habitus, etiam circa idem obiectum, specie differunt. ib. num. 20
13. Potentiarum causa finalis, & materialis quae? lib. 2. cap. 3. num. 1. 2. & 3
14. Potentias effectiue esse ab anima probabilius. ibid. num. 5. & 9
15. Potentiae per nouam & distinctam actionem emanant ab ipsa anima. num. 10

- Quid sensibile per accidens? n. 2. quid communis? ib. n. 3.
2. Sensibile commune non imprimit propriam speciem n. 5. & 6. sed alias species modificat. n. 7.
 3. Sensibilia communia non omnia ab omnibus sensibus, nec eodem modo attinguntur. n. 8.
 4. Sensibile commune à proprio in quibus differat, vel conueniat? n. 9.
 5. Circa sensibile proprium & adæquatum sensus falli nequit. lib. 3. cap. 10. n. 2. Nec circa sensibile commune absolute sumptum. n. 3.
 6. Circa sensibile proprium, & commune in particulari sumptum decipi sensus potest. ib. n. 4. facilius tamen circa commune, quam circa proprium. n. 5.
 7. Circa sensibile commune, vel proprium positis omnibus requisitis, sublatisque impedimentis, non potest sensus errare. ib.
 8. Sensibile supra sensum positum sentire posse ostenditur in plerisque sensibus externis. l. 3. c. 27. n. 5. Quomodo verum sit non sentiri. n. 7.
 9. A sensibili excellenti quomodo sensus lædatur? lib. 3. cap. 2. n. 34. & 35.
 10. Sensibile aliter immutat potestiam, quam intelligibile. lib. 4. cap. 2. n. 17.
- Sensus in communi.*
1. Sensus agens ad producendas species sensuum externorum non requiritur. lib. 3. cap. 9. n. 4. Requiritur tamen ad species sensuum internorum. ib. n. 14. Vide *Species* à n. 20.
 2. Sensus nec externus, nec internus cognoscit suum actum, aut speciem impressam, proprie tanquam obiectum alterius actus. lib. 3. cap. 10. n. 3. Nec actum alterius sensus, per propriam eius speciem, ac tanquam partem sui adæquati obiecti. ib. n. 4.
 3. Omnis sensus percipit suum actum imperfecto modo. num. 5.
 4. Sensus potest cognoscere præteritum in cōcreto, non vero formaliter. l. 3. c. 12. n. 6. & 8.
 5. Sensus, & intellectus in quo differant circa non existentium cognitionem. eod. n. 8.
 6. Sensus conseruans rei absentis speciem, rem illam absentem cognoscit. eod. cap. 12. n. 7.
 7. Sentiendi radix in cerebro residet, non in corde. lib. 3. cap. 13. n. 4.
 8. In omnes sensus cerebrum influit. ib. n. 5. Non immittendo qualitatem intentionalem. n. 6. & 7. Sed fouendo organa sensuum, per spiritus animales: aut etiam per modum attentionis. eod. num. 7.
 9. Sensus circa proprium, aut commune sensibili an, aut quomodo errare possit. vide *sensibile*. à n. 5.
 10. Sensus ab excellenti sensibili quomodo labefactetur. l. 3. c. 2. n. 34. & 35.
 11. Sensus hominis, & bruti an differant specie? lib. 4. cap. 1. num. 8.
- Sensus externus.*
1. Sensus externi quinque sunt, nec plures, nec pauciores. lib. 3. c. 28. à n. 1.
 2. Omnia fere animalia perfecta sensibus donantur. ib. n. 8. Ex imperfectis aliqua quinque sensus habent, alia non. eod. num. 9.
 3. Sensuum externorum perfectissimus est visus, deinde auditus, postea olfactus, quem sequitur gustus, & postremo tactus. lib. 3. cap. 29. n. 1. vide omnia suis locis.
 4. Sensus an perfectiores in homine quam in bruto? ib. num. 3.
 5. Sensuum externorum in homine quis ordo perfectionis, & necessitatis ad disciplinas? ib. à n. 4.
 6. Nullus sensus exterior potest cognoscere naturaliter nisi ad præsentis obiecti causantis speciem? l. 3. c. 12. n. 3. Potest tamen diuina virtute. num. 5. At tunc eius cognitio futura erat ab-

- stratiua? ibidem.
7. Sensus externi vnde ab operatione impediuntur? lib. 3. cap. 13. n. 10.
- Sensus internus.*
1. Dari sensum internum communem qua ratione probetur? lib. 3. cap. 3. n. 1. Qua dicatur communis? n. 2.
 2. Sensus communis, cum materialis sit, quomodo sensibilia adeo diuersa cognoscat? ib. n. 3.
 3. Phantasia quid, & quomodo iuxta Aristotelem à sensibus externis differat? ib. nu. 4. & 5. Quomodo ab opinione, fide, suasionem, & ratione? n. 6.
 4. Phantasia, imaginatiua, æstimatiua, cogitatiua, memoria, & reminiscetia quomodo definiuntur? n. 7.
 5. De numero sensuum internorum variaz opinioniones. ibid. n. 8. Quid de ijs sentiendum? à n. 9.
 6. Sensus communem à phantasia non distingui realiter, probabilius. lib. 3. c. 30. n. 13. Nec item æstimatiuam, & memoriam. ibid. n. 15.
 7. Sensus internum vnum tantum esse realiter, probabilius. n. 16. & 17. An saltem sit formaliter multiplex? n. 18.
 8. Sensus interni quodnam obiectum? qui actus? lib. 3. c. 31. n. 1. & 2.
 9. Sensus interiori nullum brutum caret: non est tamen in omnibus eiusdem perfectionis. ibid. num. 2.
 10. Sensus internus in cerebro residet. eod. c. 31. n. 5. In qua eius parte. n. 6. & 7.
 11. Sensus internus an lædi possit non læso externo. ib. n. 8.
 12. Sensus interior cognoscit operationem sensus externi per speciem externi sensibilibus modificatam ab operatione sensus externi. lib. 3. c. 11. n. 6.
 13. Sensus interior percipit naturaliter rem absentem. lib. 3. c. 12. n. 6.
- Separatio, vide Anima separata.*
- Seraphin.*
- Seraphini non solum amore, sed etiam cognitione sperant Cherubinos. l. 5. c. 9. n. 6.
- Similitudo.*
1. Similitudo alia est realis, & hæc multiplex: alia intentionalis. lib. 3. c. 2. n. 5.
 2. Similitudo formalis obiecti non est species impressa, sed sola expressa. ib. latè à n. 20.
- Singularia.*
1. Singularia cognoscit intellectus per proprium ac distinctum conceptum. lib. 4. c. 3. n. 3.
 2. Singularia cognoscit intellectus directè & per propriam eorum speciem. n. 5. 6. 7. & 8.
 3. Singularia prius percipit intellectus, quam vniuersalia. ib. n. 15. & 16.
- Sitis.*
- Sitis quid? & quomodo in animali excitetur. lib. 2. cap. 4. n. 4.
- Somnus.*
1. Somnus quomodo fiat & operationes sensuum impediatur? lib. 3. cap. 13. n. 10.
 2. Somni tempus quomodo ad diuinas illustrationes recipiendas sit accommodatius? l. 4. c. 7. n. 6.
- Sonus.*
1. Soni definitio explicatur. lib. 3. c. 19. n. 1.
 2. Sonus à duris corporibus causatur. ib.
 3. Sonum cur maiorem corpora concava, & leuia. ib. n. 2.
 4. Soni causa effectiua non est ipse corporum motus, sed qualitas illis inhærens. n. 3.
 5. Sonus est qualitas successiua. ib. n. 3. & 4. incipit immediate post corporum contractum. n. 4.
 6. Sonus aliquando fit ex collisione duorum corporum solidorum, aliquando ex diuisione vnius: nunquā ex promissione solius aeris. eo. c. 19. n. 5.
 7. Sonus præcipue in corpore mediæ. v. g. aere subiectatur. ibid. numer. 8.

17. T3
- ^a

INDEX RERVM.

17. Tactu nullum animal caret. ib. n. 6. Aliqua solo tactu donantur. n. 7.
18. Tactus qua ex parte visum excedat? lib. 3. c. 29. n. 5. Quia item ex parte superetur. n. 6. Vide etiam verbo *Sensus externus*.

Talpa.

Talpa an visu polleat. lib. 3. cap. 18. n. 8.

V.

Vegetabile.

In pure vegetabilibus dantur animæ, quæ species: alia, quæ solo differunt numero. lib. 1. c. 6. num. 2. Vide verbo *Animæ*, & verbo *Potentiæ*.

Verbum.

1. Verbum ab omni actione cognoscitiua producit, non ex indigentia obiecti, sed ex natura cognitionis. lib. 3. cap. 5. à n. 7.
2. Verbum distinguitur modaliter ab actione intellectus, non item à termino productio. ib. n. 11.
3. Verbum est conceptus formalis rei cognita. ib. nec non similitudo formalis ipsam representans. ib. & n. 22.
4. Verbum etiam à Beatis formatur. ib. n. 23.

Visio, visus.

1. Visus obiectum adæquatum est lux & color illuminatus. lib. 3. cap. 16. n. 6.
2. Visibile aliud in luce, aliud in tenebris, aliud in utrolibet, quid apud Aristotelem. ib. n. 7.
3. Videntur in tenebris sola lucida, non colorata. eod. num. 7.
4. Visio opaca corpora non peruat, sed diaphana. num. 8.
5. Visionem fieri extramittendo variæ Philosophantium placita. lib. 3. c. 17. n. 1.
6. Visio formatur receptis in oculo speciebus, abfque ullius rei emissionem. ibid. à n. 2.
7. Videritne sese Antipheron. semper sit in aere obiectum. ibid. num. 7.
8. Quomodo videatur distantia aut magnitudo rei vise. ibid. à n. 10.
9. Res, quo magis à visu distant, cur eo minores appareant. ibid. num. 13.
10. Visio in pupilla oculi fit. lib. 3. cap. 18. n. 4. Non in nervis opticis. n. 9.
11. Obiectum cur geminum non semper appareat, cum gemina sit in oculis visio? n. 10.
12. Solus visus cur sensibilis contiguum non percipiat? lib. 3. cap. 27. n. 7.
13. Visus inter sensus externos perfectissimus. lib. 3. cap. 29. n. 3.
14. Visus in quo à tactu superetur? nu. 5. In quo vicissim superet? n. 6.

Vide *Sensus externus*.

Vita.

1. Vita substantialis quid? l. 1. c. 2. n. 27. & 28. Quid vita accidentalis? n. 29.
2. Vitam potentiā quomodo habeat corpus organicum? ib. n. 30.
3. Vitam Dei quo pacto viuientia quæque participant? lib. 1. c. 4. n. 21.
4. Vita animalis quomodo in calido, & humido consistat? lib. 2. cap. 6. n. 6.

Vide *Animal*.

Viuentis.

1. Viuentium tres tantum sunt gradus non solum substantialiter, sed etiam accidentaliter. lib. 1. cap. 7. num. 13.
2. Viuentia sensum tantum tactus habentia, non esse simpliciter animalia quorundam opinio, refellitur. ibid. num. 14.
3. Viuentis quomodo proprium sit seipsum mouere? lib. 1. cap. 8. n. 14.
4. Viuentium imperfectorum formæ feciles sunt. lib. 1. c. 13. n. 2. & 3. Perfectorum, indiuisibiles. n. 4. & sequentib.
5. Viuentia imperfecta vnam habent formam to-

talem. lib. 1. c. 14. n. 9. Partialem multiplicent, & diuersimodam. n. 3.

6. Viuentibus perfectis multiplicem animam qui tribuerint. lib. 1. cap. 14. n. 4. & 5.
7. In viuentibus perfectis eadem anima est, & nulla alia forma, quæ informat eas partes continuas, in quibus aliqua est viuientis operatio. ibid. à num. 6.
8. Viuens statim à principio vitæ incipit disponere alimentum, non tamen id statim in se substantialiter conuertit. lib. 2. c. 6. n. 3. Nec substantialem nutritionem necessario continuat. n. 4.
9. Viuens sequitur diu à conuersione substantiali alimentum cessare. n. 5.
10. Viuentia vnde corrumpantur? ib. n. 6. & 7.
11. Viuentium cur alia breui, alia æternæ tempore degant? ibid. n. 7.
12. Viuentium propria actio an, & quomodo sit generatio? vide *Generatio*.

Vngues.

Vngues an viuant & nutriantur? lib. 2. c. 11. n. 5.

Vniuersale.

1. Vniuersalia cognoscit intellectus proprio conceptu ea abstrahendo à singularibus. l. 4. c. 3. n. 11.
2. Vniuersale non aliter prima vice cognoscit intellectus, quam per speciem representatiuam rei singularis. n. 12. Quomodo id fiat? n. 13.
3. Post primò conceptam rem vniuersalē maneat ne in intellectu propria eius species? n. 14.
4. Vniuersale posterius cognoscitur, quam singulari. e. n. 15.
5. Vniuersalia iuxta Aristotelem cognitione priora. n. 16.
6. Vniuersalium cognitio nulli sensui competit. ibid. n. 17. & 18.
7. Vniuersalis naturæ abstractio qualis? ibid. n. 21. & 22.
8. An fiat natura vniuersalis per conceptum comparatum, an vero per meram abstractionem. ibid. latè à n. 21.

Voluntas.

1. Voluntatem hominis spirituales esse quomodo ex eius libertate colligatur. l. 1. c. 9. n. 35.
2. Voluntas in irascibilem & concupiscibilem non distinguenda. lib. 3. c. 7. n. 1.
3. Voluntatis humanæ obiectum est bonum in communi. ibid. n. 2. & 3.
4. Voluntatis actus quot sint? n. 4.
5. Voluntatis actus alij circa finem, alij circa media versantur. n. 4. alij operati, alij eliciti. n. 5.
6. Voluntas quarum potentiarum actus imperet, vel non imperet? ib.
7. Voluntas cur concupetur Cor? ibid.
8. Voluntatis ne in intellectus actus sit simpliciter prior? n. 6.
9. Voluntas non mouet alias potentias physices, sed moraliter influendo. n. 7.
10. Voluntati qualiter subijciatur motus progressus. lib. 5. cap. 10. à n. 13.
11. Voluntas an sit libera in omnibus suis actibus. lib. 5. c. 8. remissiue.
12. Voluntatem nobiliorem esse intellectu qui sentiant. lib. 5. c. 9. n. 2. Qui oppositum. ibid.
13. Voluntatem intellectus dignitate excellit. eod. n. 2. & sequentib.

Vide *Appetitus*.

Vox.

1. Vox est propria animantium quæ pulmones habent, & respirant. lib. 3. c. 20. n. 1.
2. Ad vocem quæ instrumenta concurrant. ibid. Quo pacto formetur. ibid.
3. Vocis definitio explicatur. ib. n. 2.
4. Tulsis cur non sit vox. ibid.
5. Vox à locutione in quo differat. ibid. n. 3.

FINIS.

Sancti Geri Zadorb. 1654.

SVAREZ
de Anoclis, op
in G. d. r. m. et
anilla.

Tom	Tom
II	III
III	III
III	III
III	III

D.V.